

Pest, aprilis 11^{én} 1863.

LS13/1169.

Kedves Barátom!

Az én Laci fiam már annyira erőfritűs,
hogy tevedet érkeztével, orra mögé ak
elébb, mindjárt elküldhettem a "Főnök"
parikába, s a goldberger-láncod, a drá,
gább faját, megveném, ime küldi. Adja
isten! kapnálja minél többet és minél ha,
marabb a Kedves Kormányaszonynak.

Egy sajtóadás esetről kellene még ír
nom — de tényleg jött leve elküldtem. Nem
hallotta volna P... a ronyal pap, hogy
Juhászka már el van jaggerve? Mi arra
hívtük, dehesetlen volt nem hallaniat. Sak
a fii, hogy irt nekem — szinte kavarba
hoz, hogy az válsakuljak, hogy a legkímé
lesz, legyen válsakom. Coudat arvo;
ez már a második esed aron pár hét
alatt, mióta.... Elébb, mint válsakom vda,
érkezték, tudniátok vele válsakom, fűp
móddal, — ne legyen rá sére az én le
veler a mennykövű apás. De az ne feje
tesseket vele, hogy surjótok, hogy irt
nekem. Sapiensi Sak.

Ölelünk is csókoltunk skómanélkül való
skómmal, és én maradt

Én és a sűrű
Aranylány

